

WE BUILT A NATION

TEKNOKRATIAN RAKENNUSPROJEKTI ESILLÄ SINGAPOREN KANSALLISMUSEOSSA

Saara Matala

Kaikki kansakunnat ovat päämäärätietoisien rakennustyön tuloksia, enemmän tai vähemmän. Harvassa maassa tämä rakennustyö tapahtui yhtä nopeasti ja näkyvästi kuin Singaporessa. Singaporen itsenäisyyden 50-vuotisjuhlan kunniaksi avattu näyttely ”We Built a Nation” keskittyy kaupunkivaltion ensimmäisiin johtajiin. Näyttelyn tyyli on kyseenalaistamattoman ihaileva. Vuonna 1965 itsenäistyneellä kaupunkivaltiolla ei ollut omaa historiaa, kansallissankareita, yhdistävää uskontoa, kulttuurista identiteettiä tai yhteistä kieltä. Ensimmäisten vuosien aikana tehdyt linjaukset rakensivat Singapo- relle kansan useista eri kieliryhmistä, uskonnoista ja etnisistä taustoista sekä nostivat maan kolmannelle maailmalle ensimmäiseen yhden sukupolven aikana.

”We built a nation” -näyttely on pieni osa Singaporen kolmikerroksisen kansallismuseon kokonaisuutta. Singaporen kansallismuseo sijaitsee brittiläisen siirtomaakauden aikaisessa uusklassisessa talossa, joka kannattelee moderneja lasi- ja teräsrakenteita. Maan nykyisyyden avainsanat – monikulttuurisuus, moderni teollisuus ja taloudellinen liberalismi – kulkevat läpi koko näyttelyn. 1300-luvulle ajoitetut ruukunsirpaleet aloittavat tarinan osoittaen Singaporen historiallista asemaa kansainvälisenä kauppapaikkana ja jatkuu sulnaanikuntien läpi siirtomaaksi ja edelleen itsenäiseksi teollisuusvaltioksi. Lopulta välkkyvien

värivalojen kuvaama teollisuus kattaa kolmannen näyttelyhallista.

Samat teemat toistuvat kolmannessa kokonaisuudessa, jossa Singaporen 1900-luvun vaiheita on kuvattu eri ihmisryhmien silmin. Esimerkiksi modernin kolonian (1925-35) kehittymisestä kerrotaan nuoren naisen näkökulmasta, jossa koulutus, tanssit ja vapaa-ajan harrastukset kilpailivat huomiosta. Irtoamista Brittien siirtomaahallinnosta (1955-65) käsitellään lapsen maailman kautta. Eri kulttuureista peräisin olevat pelit ja leikit sekoittuivat sekamelskaksi. Kansallisen identiteetin muodostumista (1975-85) kuvataan kulttuurin artefaktien kautta, jossa muualta lainattu musiikki, teatteri ja populaarikulttuuri muodostuivat vähitellen itsenäiseksi ilmaisuksi.

Britannian Itä-Intian kauppatukikohta sai itsehallinnon 1959 ja liittyi neljä vuotta myöhemmin Malesiaan. Singaporen sen hetkiset johtajat eivät pitäneet itsenäistymistä vielä tuolloin varteenotettavana vaihtoehtona pienelle maalle, jolla oli tuskin merkittäviä luonnonvaroja. Ristiriidat johtivat kuitenkin Singaporen erottamiseen valtioliitosta ja itsenäistymiseen jo vuonna 1965. Näyttely keskittyy tätä seuraavaan vuosikymmeneen ja kiertyy ensimmäisen pääministerin Lee Kuan Yewin persoonan ympärille. Valtionjohtajille kuuluneet esineet, kuvat ja dokumentit kertovat huoneista, joissa muotoiltiin pitkälle nykyisen Singaporen talouden, ulkosuhteiden ja infrastruktuurin keskeiset ratkaisut.

Singapore oli alusta asti teknokratian projekti. Kansallismuseon näyttely ei kyseenalaista tätä, pikemminkin päinvastoin. Näyttelyn perusteella kansallinen identiteetti rakennettiin hyvin konkreettisesti infrastruktuurin, vesijohtoverkon, asuntoprojektien ja liikenneyhteyksien varaan. Nuori valtio panosti teknilliseen ja luonnontieteelliseen koulutukseen ja tuki vahvasti kansainvälisiä investointeja ja kansainvälisten suuryhtiöiden tuloa maahan. Luonnonvaroiltaan köyhän maan ainoa omaisuus oli tieto, ja tieto tarkoitti kovia luonnontieteitä sekä teollista kehitystä. Tekniikan merkitys korostui myös nuoren maan keskeisimpien ongelmien, köyhyyden, syrjäisyyden ja huonojen elinolojen ratkaisussa. Julkiset rakennusprojektit tarjosivat asunnon valtaosalle uusista singaporelaisista. Samalla tietoliikenneyhteyksien, edullisesti sijaitseva kauppasataman ja Changin kansainvälisen lentokentän kehittäminen integroivat valtion tiiviisti osaksi kansainvälistä kauppaa.

Kuvaavaa on, että näyttelyssä ei juurikaan puhuta demokratiasta tai sananvapaudesta, mutta museokaupassa on myytävänä pääministeri Yewin elämästä kertova lastenkirja ”Harry builds a nation.” Se kertoo tarinan miehestä, jonka ”can-do spririt”:in ansiosta Singapore vapautui koloniavallas-

ta ja kehittyi ”itsenäiseksi, menestyneeksi ja ihailluksi kansaksi”. Lopussa kävijöitä pyydetään vastaamaan, minkälainen mielikuvan näyttely antaa: Positiivinen, ihaileva, hämmäntynyt vai kyyninen. Valinta ei ole helppo.

Museon perusnäyttelyt ovat miellyttäviä, kiinnostavia ja helposti seurattavia kokonaisuuksia, jotka yhdistävät viihdyttävällä tavalla kuvaa, ääntä, tekstiä ja esineistöä. Ne kertovat monipuolisen, mutta kokonaisuudessaan määrätietoisen yhtenäisen version Singaporen kehityksestä. Museo kertoo tarinan kansasta, jolla ei ollut enää vain tulevaisuus, vaan myös menneisyys.

Singaporen keskustan ikoniset pilvenpiirtäjät eivät vain kuvaa modernia Singaporea vaan materialisoivat Singaporen kansallisen idean. Maa, jolla ei ollut yhteistä kieltä, kulttuuria tai historiaa etsi itseään modernista tulevaisuudesta ja loi itsensä modernin teollisuusvaltion kuvaksi: kulttuurisesti moninainen, taloudellisesti avoin, mutta ankaran kurinalaisesti toimiva suurkaupunki.

Singaporen kansallismuseo on auki joka päivä kello 10-19. Se on sopiva kohde esimerkiksi lentokonetta odottaessa. Changin lentokentältä museolle pääsee bussilla tai metrolla.